

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215224685
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215224685.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, žilina, IČO: 31 575 951, proti odporcovi: T. Č., W. F. L. XXXX/XX, F., zastúpený opatrovníčkou V. Č., T. Okresného L. F. K., o zaplatenie 67,74 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 02.11.2015 domáhal od odporcu zaplatenia istiny 67,74 eur ako výšky debetného zostatku ku dňu 15.11.2012 spolu so sankčným úrokom vo výške 28% ročne zo sumy 67,74 € od 15.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 08.06.2012 uzavrel s odporcom Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ObchZ) a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky. Na základe zmluvy navrhovateľ pre odporcu zriadil a viedol bežný účet. Vzhľadom na porušenie Zmluvy zo strany odporcu, navrhovateľ v súlade so Zmluvou a VOP odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok, zatvoril príslušný účet odporcu a vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy. Pred zatvorením účtu 15.11.2012 debetný zostatok na účet predstavoval 67,74 € a príslušný úrok v súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadziieb (nedovolené prečerpanie účtu) vo výške 28% ročne. Ku dňu podania žaloby aktuálny záväzok odporcu predstavuje istina 67,74 € a úrok účtovaný odo dňa prevodu na vnútorný pohľadávkový účet vo výške 28% ročne zo sumy 67,74 €.

Na návrh navrhovateľa súd vydal dňa 20.11.2015 platobný rozkaz č.k. 11C/351/2015-27, ktorý nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk, preto ho súd podľa § 173 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) uznesením zo dňa 10.02.2016 č.k. 11C/351/2015-38 zrušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 08.03.2016.

Odporca sa v mieste trvalého pobytu nezdržuje. Súdu sa vykonaným šetrením nepodarilo zistiť adresu aktuálneho pobytu žalovaného, preto mu s poukazom na § 29 ods. 2 OSP ustanovil pre toto konanie opatrovníčku V. Č., T. Okresného L. F. K.. Opatrovník žalovaného vzniesol námietku premlčania časti nároku žalovaného.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože podľa § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 11.04.2016.

Súd postupoval v súlade s vyššie cit. zákonným ustanovením, nakoľko v predmetnej veci ide o drobný spor. Bez nariadenia pojednávania bolo vo veci vykonané dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 08.06.2012 uzavretou podľa § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka, § 43b ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; Výzvou na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 19.09.2014; Výpisom z účtu za obdobie 08.06.2012 - 15.11.2012, s vyrovnaním zostatku zatv. účtu 67,74 €; sadzovníkom poplatkov účinným od 01.10.2015; Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 01.03.2015.

Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 08.06.2012 súd zistil, že zmluva obsahovala: 1. Zmluvu o zriadení účtu typu osobný účet, s ročnou frekvenciou výpisov, 2. Návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty (len návrh) so stanoveným s denným limitom, ku ktorého prijatiu došlo konkludentne vydaním PK k účtu v čl. 1 bod 1 Zmluvy, čím došlo k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní PK. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Zmluvné strany sa dohodli, že sú oprávnené kedykoľvek vypovedať zmluvu s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre príslušný produkt/službu podľa obchodných podmienok. Výpoveď Zmluvy sa dotýka aj všetkých príslušných zmlúv, pričom zánik platnosti a účinnosti zmluvy, ani príslušných zmlúv sa nedotýka povinnosti majiteľa účtu vysporiadať všetky svoje záväzky voči banke, ktoré vznikli zo zmluvy, z príslušných zmlúv alebo v súvislosti s nimi.

Navrhovateľ (ďalej veriteľ) zriadil pre odporcu bežný účet dňa 08.06.2012. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy nakoľko odporca sa dostal do nepovoleného debetu a dlžnú sumu ani na výzvu navrhovateľa neuhradil. Dňom 15.11.2012 zrušil odporcovi osobný účet a týmto dňom zanikli všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb, ktoré sa viazali výlučne na zrušený účet. Ako dlh odporcu na bežnom účte vznikol, z vyčíslenia dlhu podľa Výpisu z účtu nevyplýva a navrhovateľ ani nepredložil históriu pohybov na bežnom účte odporcu. Z výpisu je zrejmé, že odporcovi k 15.11.2012 vznikol debetný zostatok - 67,74 €. Od 08.06.2012 do 15.11.2012 z výpisu vyplývajú debetné položky 5 x 3,90 € ako poplatok za osobný účet, dňa 24.09.2012 poplatok za upomienku - debet v sume 15 €, dňa 25.09.2012 poplatok za výzvu- debet v sume 30,-Eur, a vo zvyšku sa jedná o úroky, ktorých výpočet žalobca nijako nešpecifikoval z akej sumy a v akej výške bol úrok počítaný. Ku dňu uzavretia účtu mal byť odporca v omeškaní so zaplatením pohľadávky, ktorá údajne vznikla neuhradením poskytovaných služieb vo výške 67,74 € a ďalej nerástla.

Podľa § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ObchZ), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 712 ods. 1 ObchZ, zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich využitie banke.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa výstavného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je ďalej povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie alebo uskutočniť platby v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Aj keď zmluva o bežnom účte je zmluvou, ktorá bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, na druhej strane jedná sa o spotrebiteľský vzťah, pretože podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka

(OZ) spotrebiteľská zmluva je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú zakladá dodávateľ so spotrebiteľom, pričom dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v predmete svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto aj súd s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je povinný prihliadať na to, či spotrebiteľské zmluvy neobsahujú tzv. neprijateľné podmienky, ktoré vytvárajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rámec zmluvy o bežnom účte je daný ustanoveniami Obchodného zákonníka, pričom podľa § 273 ods. 1 ObchZ, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo s odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcimi zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Je nesporné, že Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb je zmluvou o zriadení bežného účtu a o vydávaní a používaní platobnej karty. Podľa zmluvy nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní služby "Povolené prečerpanie" na osobnom účte. Podľa čl. IV bod 2. Zmluvy, za poskytovanie produktov/služieb je banka oprávnená zaúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy. Žalovaný v zmluve prehlásil, že sa so sadzobníkom a poplatkami pri uzavretí zmluvy oboznámil ako aj obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy. Práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovným spôsobom upravené v zmluve sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení a príslušnými právnymi predpismi SR. K žalobe žalobca na preukázanie svojich tvrdení pripojil Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 01.03.2015 a Úrokové sadzby produktov účinné od 01.10.2015, pričom zmluva bola uzatvorená 08.06.2012 a k odstúpeniu od zmluvy došlo 15.11.2012.

Podľa zmluvy, odporca nebol oprávnený prečerpávať finančné prostriedky (povolené prečerpanie) a dostávať sa do tzv. debetu (nepovoleného prečerpania). Listom z 19.09.2014 navrhovateľ vyzval odporcu na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku, pretože účet odporcu vykazoval debetný zostatok za obdobie od 29.06.2012 (zmluva uzavretá 08.06.2012) v aktuálnej výške 67,74 €. Navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu debetného zostatku do 01.10.2014.

Okrem úhrady debetného zostatku navrhovateľ požaduje aj platenie 28 % sankčného úroku podľa Sadzobníka poplatkov účinného dňom 01.10.2015. Súd poukazuje na to, že podľa § 273 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno odkázať na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami, čo urobil aj navrhovateľ s tým, že dôvodnosť uplatňovaného nároku nepreukázal všeobecnými obchodnými podmienkami platnými v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte (08.06.2012). Aj keď navrhovateľ poukazuje na to, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy a majiteľ účtu súhlasil dodržiavať obchodné podmienky, nepreukázal podpísanie obchodných podmienok odporcom a právne záväzky, ktoré by mali vytvárať všeobecné obchodné podmienky nemusia byť pre majiteľa účtu platne uzavreté, a to najmä v prípade poplatkov za produkty banky, napr. za tzv. depozitné produkty, kde si banka účtuje sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte 28 % ročne. K písomnej dohode o tomto nedošlo a na uzavretie takejto dohody nepostačuje len odkaz na všeobecné obchodné podmienky banky. Preto, ak nebol povolený debet, t.j. prečerpanie na osobnom účte a nedošlo k osobitnej dohode o platení sankčnej úrokovej sadzby, kde pre platné uzavretie zmluvy nepostačuje odkaz na Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník, tak nedošlo ani k dohode o platení 28 % sankčného úroku pri nepovolenom debete

Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015, článok II , článok XIV zákona č. 102/2014 Z.z.) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok NS SR z konania sp.zn. 3 MCdo 12/2014).

Navrhovateľ pripojenými listinnými dôkazmi nepreukázal právnu dôvodnosť uplatnenej pohľadávky. K tvrdeniu o danosti dlhu predložil len Výpis z účtu zo dňa 15.11.2012, ktorý vykazuje dlh spolu 67,74 €. Navrhovateľ nepreukázal právny základ výšky dlhu a právny základ samotného nároku na zaplatenie

istiny a sankčného úroku uplatňovaného vo výške 28% ročne z dlžnej istiny, ktorá pozostávala aj z bližšie nešpecifikovaných úrokov (v celkovej sume 3,24 €).

Opatrovník odporcu vzniesol v súlade s § 100 Občianskeho zákonníka námietku premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdna vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premlčania. Je to uplynutie času určeného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Navrhovateľ si uplatnil pohľadávku v celkovej výške 67,74 € žalobou doručenu súdu dňa 02.11.2015. Pohľadávka vznikla neuhradením poplatkov za vedenie účtu, splatných posledný deň kalendárneho mesiaca a poplatkov za upozornenie a výzvu v súvislosti s odstúpením od zmluvy. Nároky na poplatky sa premlčujú v spotrebiteľských záväzkových vzťahoch po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka (§ 101 OZ). Všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti poplatku za vedenie účtu a uplynula do troch rokov od splatnosti uplatňovaných nárokov pred podaním žaloby 01.11.2015, pričom treba poukázať na to, že voči každej z účtovaných položiek na účte plynie premlčacia doba samostatne. Z výpisu vyplýva, že nepremlčaný nezostal žiaden nárok žalobcu. V časti uplatňovanej istiny ako i sankčného úroku vo výške 28% ročne súd návrh ako nepreukázaný a nedôvodný zamietol. Aj v prípade preukázania existencie pohľadávky žalobcu, by sa stal jeho nárok pre vznesenú námietku premlčania nevymáhateľným a aj to je dôvod pre ktorý súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca by mal právo na náhradu trov konania, ale nakoľko odporcovi trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).